

ALBERTI INES
 è Societate Jesu
 ACROAMATUM
 EPIGRAMMATICORUM
 CENTURIA V.

Epigramma I.

DEI MATER VIRGO.

Amicla Sole & Luna sub pedibus ejus. Apoc.

Pallida, Virgo, tuis blanditur Luna cothurnis;
 Illinc, ni fallor, plenior esse cupit.
 Phæbe vale: dixit. fraternum linquo serenum;
 Pro te, Virgineus, pes, mihi Phæbus erit.
 Audiit hæc Phæbus; justaque excanduit irâ:
 Et tales rosæo protulit ore sonos.
 Ergone spreta mei pulcherrima lumina vultus?
 Spreta coronatis gratia mersa comis?
 Cynthia non patiar: sed posthac, Virginis, inquit,
 Ne careas nostro lumine, vestis ero.

II.

De Auro & Argento Problema.

Ad Timotheum Aranum.

Dicimus Argentum vivum; non dicimus Aurum,
 Culus me causam dicere sæpè jubes.
 Difficile est, utriusque, cui experientia nulla
 Dicere; tu potius, dives Arane, doce.

III.

De Insulsis Bruti Salibus.

Sal Infatuatum.

Quid sit *Sal Fatuus*, didici te, Brute, magistro,
 Quando appellari vis tua Metra, Sales.

IV.

IV.
AD CLITUM.

Spes alit.

Illud quod veteri celebratur carmine, credo.

Spes alit. at pinguem Spes, Clite, nulla facit.

V.

Oveni cum Ennio Parallela.

Ennius in putido Sepelivit stercore gemmas:

In gemmis tumulas Stercus, Ovene, tuis.

Quæ tibi Calliope dictavit carmina; gemmas:

At quæ spurca Venus carmina; Stercus olent,

VI.

In quendam.

Errando discimus.

Te sæpe excusans, errando discimus, inquis

Qui toties erras, cur sapias ergo minus?

VII.

In Gentilitium Stemma nempè,

Virginem, expansis manibus Urso insidentem.

III. & M. D. D. Francisci, à Dæbiány Debienski,

Succam, Crac. Supremi tunc Illustr. Tribuna-
lis Marefchalci.

Dembiniæ; porrecta manus cur utraque Nymphæ?

Hæc gladium Themidis postulat; illa Libram.

Nempè Themis cœlos; Lechicū regit ista Tribunal;

Illius ad fasces aptat utramque manum.

VIII.

Ad quendam scripta sua extenuantem.

Quod negligenti scripseris librum manu;

Non negligenti confiteris carmine.

Ah! parce verbis. parce fallenti Stylo.

Hoc ipse pro te fufius dicet Liber.

IX.

AD AMICUM.

Prothasis.

Non hoc difficile est, Sanctorum scribere vitas:

Sanctorum vitas vivere, difficile est.

R 2

X. Di

X.

De P. PETRO SKARGA Societatis Jesu.

A P O D O S I S.

Dicere de Petro, Sanctorum gesta virorum
Scripserit? an melius vixerit? hâud facilè est.

XI.

De Sacris Apostolorum capitibus.

DIE PENTECOSTES.

Ignito cœlestium linguarum imbre instructis.

Aurea promissas accendunt Sidera linguas.

Lambit Apostolicum, flammea lingua, caput.

At cur Divinus supra caput adstitit imber?

Cur linguæ Sedem non petière suam?

Nempe locuturæ supra captumque caputque

Vix poni poterant commodiore situ.

XII.

De eodem.

Quæis caput ignitis armant incendia linguis.

Alta locuturos ne dubitate Patres.

XIII.

De Myrtilo rudi Medico.

Dum mea clementi torrentur viscera febre,

Non invitatus Myrtilus hospes adest.

Exploransque manum, veteris de fonte Galeni

In chartam medicas exoneravit opes.

Has dum poto, febris majori intenditur æstu.

Non egui medico, Myrtilè; nunc egeo.

XIV.

AD JOANNEM STYMPHALUM.

*Ars longa, Vita brevis.**Supra definitionem artis medica à Galeno factam. Glossa,*

Nempè cui Medici multo se miscuit usu

Ars longa; hâic fiet, Strymphale, vita brevis.

XV.

*In eandem.**Commen-*Non hoc de sola me
Nam facti deo

Ad pueri

Cognoscere

Est tunc alii, fu

Abicere lances, B

Frustra carnicem

Va solatia? volu

Romana gemin

Illic invenias q

Non cibus

In Gentilitium S

BINSKI, S

b

Cur virgo tolli

Muneribus v

Anicet Sarmati

Labentem Pa

b

Magn

JOANNIS

Ex occasu

E

Turris Hiericho

na ad moran

Trux, Hierich

Et muri strep

Phisolor atton

Faciunt gra

Illi Genitrix st

Illius ad font

Ehèu quid facie

Si Turris etia

Commentarius alter.

Non hoc de sola medicina dixero; quævis
Nam facit *Ars, Vitam, Stymphale, longa breuiora.*

XVI.

Ad Reanum Naso musilum.

Consolatio ex Mart. lib. 1. epist. 42.

Seti tortor tibi, sive Gallicana
Abscidit sanies, Reane, Nasum:
Frustra carnificem luemque damnas.
Vis solatia? volve Martialem,
Romanæ geminum decus Thaliæ.
Illic invenias quod inquit ille.

Non cuiuscunque datum est habere nasum.

XVII.

In Gentilitium Symbolum Illustrissimi Dn. DÆ-
BINSKI, Succamer. Crac. Supremi Tri-
bunalitii, Præsidis.

Cur virgo tollit geminas ad Sidera palmas?
Muneribus vacuas tendit ad astra manus.
Anicet Sarmaticas humeris subitura ruinas,
Labentem Patriam fulcit utraque manu.

XVIII.

In luctuosum obitum.

Magna Spei Illustriff. Adolescentis.

JOANNIS à Grudná GRUDZINSKI.
Ex occasione Gentilitii ejus Stemmatidis.

EMBLEMA I.

Turres Hierycho ad tubarum Israëlitarum; Grudzina ad mortualis buccina clangorem; corruunt.

Trux, Hierychuntinas evertit, buccina, Turres,
Et muri streperis succubuere tubis.

Hêu dolor attonitam nova buccina territat aurem:
Fatalique graves increpat ore minas.

Illi Grudziniæ submitunt culmina Turres.

Illius ad sonitum mundus & ipse ruet.

Ehêu quid faciet Divini dextera Martis?

Si Turres etiam sternere voce potest.

R 3

XIX.

XIX.

De eodem in Horto mortuo.

Flos fuerat, Lechici, quondam pulcherrimus, horti.
Hoc à morte meti debuit ergo loco.

XX.

De eodem.

EMBLEMA II.

Castellum Grudzianum Mors expugnat.

Materno vallum, Patrio de Stemmate Turres,
Marsque vigil patulas excubat antè fores.
Non tamen indomitam tot propugnacula Mortem,
Non tamen arma truces detinuère manus.
Occidis hêu! propero Juvenum lectissime fato;
Occidis, & geminæ deseris arma domus.
In nunc & fatis æratos objice muros.
In nunc Morte nihil fortius esse nega.

XXI.

EMBLEMA III.

Mors Turres Grudzianas machina impetit.

Ænea, nitratum minitatur, Machina, fatum.
Machina quam docili Mors regit ipsa manu.
Grudziniæ Turres subitam trepitate ruinam,
Ne vestrum feriat trux Libitina caput.
Ah! ferit vani procul hinc, procul este timores.
Hêu dolor! en *Turris* de tribus una, ruit.
Quod si scire voles fuerit quâ glande petita?
Aut quæ funeræ Machina mortis erat.
In quem diffluimus pyrio pro pulvère pulvis.
Flamma Febris, corpus MACHINA, phlegma globus

XXII.

EMBLEMA IV.

Samson Gazenas portas bajulat; ex aduerso Mors Grudzianum Stemma tumulo infert.

Samson Gazenas infracto robore Turres,
Extulit; & forti mœnia rupta manu.
Non tu dissimuli, Juvenum, cadis optime fato,
In tumulum Turres, fert Libitina tuas.

XXIII.

XXIII.

De eodem.

EMBLEMA V.

*Pallida Mors, æquo pulsat pede
 Pauperum tabernas, Regumque TURRES. Horat.*
 Inunc fatidici, damna mendacia vatis
 Incertamque, fides promere, carpe, Fidem.
 Cum de Grudziniis prosternit Turribus, unam
 Hêu! æquo Turres mors quatit atra, pede.

XXIV.

Ad prolixas Salviniani literas.

Laconica responso.

Indignor tibi, quod mihi nil rescripseris; inquis;
 Desine rescribo; Salviniane; Vale.

XXV.

In Holanum jactabundum.

A Lecho Piasstoque genus deducis, Holane;
 Nobilis in Genere es, Rusticus in Specie.

XXVI.

De Prisco Philosopho informi.

Materiam quoties Informem, Prisce, negabas;
 Credo minus fueras cognitus ipse tibi. (stat.
 Nam cum Forma tibi nulla est, Speciesq; ; quid ob-
 Ipsum te, Informem dicere Materiam?

XXVII.

DEI MATER VIRGO.

Rosa & Lilium.

Lilia cùm palles, vultu mea, das mihi, Virgo.
 Purpureus tingit cùm pudor ora; Rosas
 O ego sim fertum! tibi sim, nova tænia; Virgo.
 Credo tuum possem cingere Christe caput.
 Sed quia ventosæ rapiunt mea vota procellæ
 Saltem Virgo tuis, sim sua Spina Rosis.

XXVIII.

In Capitosum Calvum.

Dum grandem capitis scopulum super æthera tollis
 Porphyriion superis, ne videære, cave.

R 4

XXIX.

XXIX.

*Ad Aulum divitem Parcum.**Imperfecta Arithmetica.*

Multiplicas, addis: cur non quoque dividis? atque
Subtrahis? hoc pro te jam facit, Aule, Nepos,

XXX.

Septem Sapientes ex Græco.

Qui fuerit numerus Sapientum, Græcia dixit.
Stultorum numerum dicere, nemo potest.

XXXI.

In Ordinariam S. Pauli effigiem.

Cum gladio Paulum cur noster pinxit Apelles?
Miles erat. miles nunc quoque bella gerit.
Et quanquam picto metuendus fulminet ense;
Hæresis, à picto, vulnera viva, time.

XXXII.

S. Paulus subitâ è caelo luce circumfusus, cæcus efficitur.
Secretum Politicum.

Non solæ cæcos tenebræ fecistis; & ipse
In medio: cæcus lumine Paulus erat.
Quisquis es, à Paulo Secretum discite, viator.
Haud impunè ulli, Lux nimis ampla, venit.

XXXIII.

Cingulo suo morbos depellit.

Morbos Paule tuam non miror tollere Zonam:
A lumbis didicit fortia quæque tuis.
Quin puduit victos modo stringente teneri.
Hinc fugiunt laquei, vincula certa, sui.

XXXIV.

De eodem.

Quos propriæ, cingis sanasque ligamine, zonæ
Hos meritò dices Viscera, Paule, tua.

XXXV.

S. Pauli strophium morbis medetur.

Ite Paretonio celebres Machaône, succi:
Ite Palestinis illita lina fibris.

Sudor, Paule, tuus meliora unguenta ministras.
Emplastro Strophium præstitit ergo tuum.

XXXVI.

XXXVI.

Gladio pro Christi nomine percussus lac è vulnere fundit.
 Cum tibi tam casto distillent vulnera lacte
 Totus *Maternum*, quis neget! *Uber eras.*

XXXVII.

De eodem.

Verius hic dicam mutilum post funera Paulum,
 Lactea de terris ducit ad astra *Via.*

XXXVIII.

Aliud de eodem ex ejus Epistolis

Filioli quos iterum parturio &c.

Ut modo geniti infantes lac concupiscite.

Huc, huc, *Christicolæ*, celeres advertite passus,

Quos iterum Pauli parturiebat amor.

En niveæ cervicis hyems! en dulce cruoris

Lac, quo *Filiolos* educat ille suos.

XXXIX.

De eodem.

Lacteus Orator meruisti Paule vocari

Cum tibi tam largè *Lactea vena* fluit.

XL.

In idem.

Ex isto *D. Ambrosii Hymno.*

Te Martyrium Candidatus laudat exercitus.

Cum *Virginali* candidus fluat cruor,

Doctoris olim Gentium de vertice.

Hinc *Candidatum Martyrum*, veracius

Nostris canemus in choris, Exercitum.

XLI.

De eodem.

Cur non erubuit *Sanguis Licetoris* ad istum?

Pro nullo fundi crimine, se, docuit.

XLII.

De eodem, verè lactei Oratoris lacte; & tribus fontibus

eodem in loco, in quo decollatus est erumpentibus.

Sanguinis ante Dei veniebat clamor ad aures.

Lacteus, at *Pauli* pro nece, clamor erit.

Si prior iratis vindictam suaserat astris;
 Hic pro carnificis, supplicat ense, sui.
 Ut candore suo mucro absolvatur & ictus,
 Hoc tortor nocuas, abluè fonte manus.

XLIII.

De eodem.

Lac ferrum sequitur; capitis subit unda choreas;
 Aut nutri; aut gladium, dure Tyranne, lava.

XLIV.

De iisdem Fontibus.

Ter salit, & saltu vitreas caput elicit undas:
 An terræ lachrymæ? sudor an iste fuit?
 Forsan Apostolico depressa à pondere sudat:
 Forsan in Exequiis præfica plorat humus.

XLV.

De iisdem.

Tollite Pegaseos fallacia culmina fontes,
 Doctior à docto vertice lymphæ fluit.
 Doctior Adoniis, sudat Fontana, fluentis
 Namque hæc est *capitis* partus, at illa *pedis*.

XLVI.

IN BATTUM SCIOLUM.

Omnia scit Battus, sapit omnia, & omnia callet.
 At cur scire tamen se negat ille, nihil.

XLVII.

Fuge, fuge dilecte mi, &c.

Hèu Fuge, miraris crudelia verba, Viator.
 Ne mirère; magis, dum fugit ille, sequar.

XLVIII.

AD SOSIBIANUM,

Postulatio.

Jam toties. pro te supremo vota Tonanti,
 Fudi; nec vacuas Sosibiane, preces.
 Sæpe Deum pro te, quod præstitit ille, rogavi.
 Ecce semel pro me te rogo: quid facies?

XLIX.

EPGRAMMATVM

AD HOR
 Convenisse fuit
 Cum porre

AD ME
 Te dicit promittis pol
 Jam tempus fuerat
 Ego quid vitam vic
 Quicquid dat, bis

AD VINCE
 Magn
 Tres tantum Ch
 Sed non tres tri
 Mendaces bene
 Plus centum m

Utrem, non ut
 Hinc & sapè

Quisquis es, hunc
 Hic bibo nempe

Colles Bacchus
 Hinc poter v

AD PO
 Uxor genium,
 As Uxor quicquid
 Quicquid agit, la
 Hoc est, Uxor

XLIX.

AD HORTULANUM.

Conuenisse suis dicebam nomina rebus,
Cum porrexisses tam mala mala mihi.

L.

AD MERIANUM.

Te dare promittis post mortem cuncta nepoti
Jam tempus fuerat te, Meriane, dare.
Ergo quid vitam violento protrahis usu?
Qui citò dat, bis dat. da citò, vel morere.

LI.

AD VINCENTIUM BLANDUM.

Magna charitatis Virum.

Tres tantum Charites Apollo censet.
Sed non tres tibi Blande Charitates.
Mendaces bene corrigis Pòetas.
Plus centum mihi dando Charitates.

LII.

In Obesum Bibonem.

Utrem, non uterum præpingui gestat in alvo,
Hinc & sapè sitit; nam sibi Venter, uter.

LIII.

In eundem.

Quisquis es, hunc potius, tumulum, non dicitò ven-
Hic bibo nempe suas consepelivit opes. (trem)

LIV.

De eodem.

Colles Bacchus amat, crescunt in collibus uva.
Hinc potor ventrem collis adinstar habet.

LV.

AD POLLUM UXORIUM.

Uxoris genium, uxoris mandata, Maritus,
Ac Uxor quidquid dixerit, exequeris.
Quidquid agat, laudas; quidquid damnaverit, hor-
Hoc est, Uxori nubere, Polle, Virum. (res)

LVI.

IN CALVUM.

Hæreo

Hæreo quid dicam, quoties mihi, Calve, recurris,
Fronte cares? gestas an sine fronte caput?

LVII.

Vulnerasti cor meum in uno crine colli tui, &c.

Hic ubi Sidereis agitur Scena viretis;
Fundentis sponſæ spicula, circus erat.
Arcus erat Divæ cervix, crinisque Sagitta;
Quam facer empyreis viribus urget Amor.
Jamque repercusso sonuerunt cornua nervo;
Jamque cruentati vulnera cordis hiant.
Crine tui si Sponſa potes cor figere sponſi
O quam cor molle! ô quàm coma fortis erat.

LVIII.

In Brenum Procrastinatorem,

AD PLANCVM.

Non accuſo Brenum, toties quod poſco negantem.
Hoc accuſo, Brenus non citò, Plançe, negat.

LIX.

Ad Paulinum de Choreis.

CIRCVLVS VITIOSVS.

Millenis arctum percurris paſſibus Orbem;
Et centum geminas iſque rediſque vias.
Quis ſcopus? aut quæ meta tibi? quod deniq; centrū?
Circulus aut nullus aut Vitioſus, hic eſt.

LX.

Ad Mœnium Póetam.

Ex alieno diſertum.

Quâ prece, quâ pretio, redimis tua carmina, Mœni.
Carmina quis dubitat ſunt pretioſa tua.

LXI.

IN VENDAM.

Quid tibi cum facie? Mores Natalibus æqua,
A Patre degenerem non faciet facies.

LXII.

IN ROSAM.

*Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi DD. STANISLAI Pſe-
konski, recens tum Episcopi Chelmenſis Nominati.*

Quam

Quàm benè Regalè cumulat nova Purpura Florem.
 Quàm benè Reginas, Mitra, pedumque, Rosas.
 Quæ cum de Patrio tibi surgit Stemmata, Præsul;
 Pænè tibi fuerat Purpura nata domi.

LXIII.

AD DEUTERUM.

Quod rarum carum.

Palinodia.

Est nihil in toto Doctrina rarius Orbe.
 At cur illa tamen, Deutere, cara minus?

LXIV.

AD BASSULUM.

Cæcus Amor.

Quando tam valido vestri flagratis amore!
 Jam didici cæcus, Bassule, quid sit Amor.

LXV.

AD MUSCULUM.

Missi cultos, culto cum carmine, flores;
 Hos calathus; illud, florida charta tulit.
 Munus utrumque mihi fateor placuisse: sed ô quam
 Floridior calatho, Muscule, Charta fuit.

LXVI.

In Ollum Calamistratum.

Destruis, ædificas, disponis, surrigis, uris
 Et torques miseram pectine & igne comam.
 Quam sapiens fieres, stupidum, si crine relicto
 Tam multis coleres artibus, Olle caput.

LXVII.

Illustrissimo ac Reverendissimo Domino, D. JO-
 ANNI à Lipe Lipski, Romæ reduci.
 Applausus extemporales.

*Ex Gentilitio ejus Stemmata. Vulgo dicto Lada, id est
 Soleâ inter duas Sagittas mediâ.*

I modo Lipsiadum, Solio Soleâ apta Latino.
 Jam nil quod calces celsius esse potest?

LXVIII.

I digna Ausonias terigisse Sagitta Tiaras.
 Nam quæ meta tibi celsior esse potest?

LXIX.

LXIX.

Quæ Solea Aufonias tutò penetravit ad Alpes;
Tutò supremi, scander, Honoris, iter.

LXX.

Quod telum Latias securè contigit arces,
Hinc Honor, in Patria, meta, Supremus, erit.

LXXI.

Nulla tuo calci impunè infidiabitur Hydra;
Cui Solea armatos muniit ære pedes.

LXXII.

Hostis nullus erit, qui te sine clade laceffat;
Cui armat tutum bina Sagitta latus.

LXXIII.

Quis te, quis solidos dubitabit figere gressus?
Cui virtus soleam nobile Stemma dedit.

LXXIV.

Quis te posse neget supremas tangere metas?
Cui duplex, Patrium Stemma, Sagitta dedit.

LXXV.

A P O D O S I S.

*Cum idem Illustrissimus in Archiepiscopum Gnesnensem,
fuisset inauguratus.*

Hæc me non vano, quondam luisse calore;
Præsulei capitis conscia mitra probat.

En juga Supremi Præsul superavit Honoris

En tetigit Primum bina Sagitta scopum.

I modò Sarmaticis Livor minus æque corymbis;

Et me de veris vatibus esse nega.

LXXVI.

A D T R U T T U M,

De Nuptiis Ludmille.

Non bona, Trutte, malo nupsit Ludmilla, marito.

Hoc est, hoc, si Vis nubere, nube pari.

LXXVII.

A D B L A N C U M,

De Ello Parco,

Quid

Quidquid, Blance, rogo, tetrico negat Ellius ore.
Sed jam fortè dabit, nam rogo ne mihi det.

LXXVIII.

De S. BARBARA.

Victa, Duci, nomen, Latio, dedit Africa; sic &
Dicitur à victâ Barbara barbarie.

LXXIX.

De Ministris ad Hæreticos.

Propria locutio.

Ex vero, Patrum nomen, meruisse Ministros;
Hoc quamvis nomen nulla figura iuuet,
Quis dubitat? multâ fæcundos prole Parentes,
Hæretici, propriè dicitis esse Patres.

LXXX.

Ad FUSCUM.

Trium Sororum diffidiis afflictum.

Quot Plutum, totidem vexant te Fusce Sorores.
Has æquo Furias jure potes.

LXXXI.

In Funere Nobilis Adolescentis.

CHRYZOSTOMI MARSZEWSKI.

Ex Gentilitiis ejus Stematibus.

EMBLEMA I.

Cornubus fractis, Liliisque marcescentibus.

Sola s'cristat Columna, cum lemmate

Virtus impervia fati.

Dum furit implacido letalis Syrius igne;
Et per anhelantes fulmina Spargit agros,
Cernua caltha labat, Rosa languet, Lilia pallent;
Cogitur & totum subdere colla nemus.

Hèi mihi! nec nostris potuerunt Lilia ceris,

Inter inhumanas tuta manere faces.

Ergo licet rigido ceciderunt Lilia fato,

Stabis ab infensâ, tuta Columna, nece.

Stabis, & è tumuli radice animabere nostri;

Cui hoc insculptum cernere carmen erit.

Desfla

Deflua miraris mea Lilia? stare Columnam?
Istud virtutis; Sanguinis illud erat.

LXXXII.

EMBLEMA II.

*Cor, Columna inter Lilia stanti impositum; hinc ad
Amore Divino, illinc à Morte, Sagittis imperitur.*

Bella movet Divinus Amor, Libitinaque bella.

Hæc pharetrâ; Pharetrâ cinctus & ille suâ.

Illis Marszevski, juvenum lectissime, meta

Atque tuo felix corde, Columna fuit.

Arcus præbebant gemino tua Stemmata Cornu;

Et vitæ rigidus; Stamina, nervus, erant.

Hæc jacit, ille jacit telum; sed dispere jactu.

Mors gaudet scapi vulnere, Cordis Amor.

Cor tibi cedat Amor spolum: & ne laurea desit

Stemmata de Nostro Lilia, victor habe.

LXXXIII.

De eodem.

EMBLEMA III.

Sequuntur Agnum quocunque ierit, &c.

Qui pascitur inter Lilia.

Alluditur ad Agnum, Collegii Karnkovianæ

Symbolum, & ad defuncti Lilia.

Qui vivus nivei vestigia presserat Agni,

Agno defunctus quin eat ille comes?

Et cum maternis niteant sua Lilia Ceris:

Pastum ne quærat Cœlicus Agnus; habet.

LXXXIV.

De eodem.

EMBLEMA IV.

Inveni Portum Spes & Fortuna, Valet.

Karnkovios Lechicus Jason, dum navigo Colchos,

Nec dives Frixi non mihi vellus adest.

Quæseram Portum: Portum præbere negabant

Littora Munde tuis insidiosa vadis.

Quid faciam? Superis fragilem mea carbasa cymbam

Reddite; fors illo littore, Portus erit.

Nec

Nec mora totus agor ventis, lentoque Favoniâ,
 Flamine; quod sinuat lineâ fœca Phthisis.
 En jam per fluidos securus navigo Cœlos;
 Udaque Sarmaticâ sidera fulco Rate.
 Inveni Portum spes & Fortuna Valetè.
 Tutus in hoc Portu naufragus esse queo.
 LXXXV.

Discipuli sui THOMÆ S. nomine.
S. THOMÆ imagini alteri donanda, inscriptum.
 Cum tibi do Sæctum parvo pro munere Thomam,
 Nunc magis & dici Sæctus, & esse velim.
 LXXXVI.

In Candidum de generem.
 Insignem magnis maculam Natalibus inferis;
 In te laudo Genus, Candide, non Speciem.
 LXXXVII.

Ex Cantic. Canticoꝝ.
Veni dilecte mi, &c.
 Illa Rosis, Violisque dies indormiit albis,
 Et pressit nivei florida strata thori.
 Cum mini, sponse tui stillabant, nectar Amores.
 Cum licuit castis jungere labra labris.
 Errabant nitidi per lactea colla lacerti.
 Ludebat Rosæ pollice pressa manus.
 Sponse veni, mea vita veni: quid Sponse moraris?
 Aut quid Amor nescis; te fugit, aut quod amo.
 Ah! quid Sponsa tuis singultibus astra lacellis;
 Ad te si Sponsus non venit: ipsa veni.
 LXXXVIII.

Ad FAUSTINUM.
 Cum mea lux, luscæ dicis Faustine maritæ,
 Nemo te luscum non neget esse magis.
 LXXXIX.

Ad BRUNDUM.
Magni Voluminis auctorem.
 Multorum Caputum plebs Bellua dicitur esse.
 An non ista, tuus, Bellua, Brunde, liber?

XC.

De Britano lascivo Pœta.

Parodia ad 52. lib. 8. Martialis Epigrammæ.

Formosam minus, aut magis, pudicam,
 Festivissimus ille Martialis,
 Catullam fieri volebat olim.
 Nos pro te simili Britane voto
 Lassamus superos; Stylum tibi dent
 Facundum minus, aut magis pudicum.

XCI.

De Graculo loquace.

Iusta mihi dubiam variat Sententia mentem
 Graculus, atque loquax Græculus, an sit idem.

XCII.

Ad Martinianum Fuscum.

*Cum è Paterna Hereditate tribus Sororibus doxem
 numeraret.*

Tres inter facilis facta est divisio fratres;
 Cum totus triplici subditur Orbis hero.
 At non tres eadem tenuit fortuna sorores;
 Cum male Dardanius, dat sua mala, Paris.
 Tu majus quiddam Superis reuentibus audes.
 Teque parem Paridi Martimiane facis.
 Adde moram facto, & paullum metire quod audes.
 Nec propra fatum præcipitare tuum.
 Difficilis multos inter concordia fratres.
 Illi, multa tamen, sit minus apta, Soror.

XCIII.

In quendam ineptum Pœtastrum.

Fellis habet tua Musa minus, piperisve, Salisve.
 Solius nimio plus habet Ellebori.

XCIV.

Ad PATIANUM.

Nimum Epigrammatum suorum encomiasten.

In qua, si titulum cum primo carmine demas,
 Nil agnosco mei; laus placet ista minus.
 Non tu dissimili, mea, carmine, carmina laudas

Et quidquid non
 Desine iam carere
 Laudari, & iudicari

Memor genus d
 Eio iudicium Crac
 Abor C

Magni fur geteris
 Spiritu Arbor h

Ad
 Scripseros Tyrio
 Hac, mala, te p

E
 Cruletur me e
 Mel & lac sub
 Fovus distillat
 Quid mirum, f
 Os illi fuerat
 Tu quoque Spor
 Illi Mel fuerat

In quena
 Cui hoc vulpine
 Unum te nec

Verfibus in Not
 Erroresque cr
 Eline juri biler
 An tolerare r

Cur mea tam fit
 Hic iudicio ca

Et quidquid non sum me Patiane vocas.
 Define jam tandem, aut maturè dispice tecum
 Laudare, & laudes fingere num sit idem?

XCv.

In quendam perduellem.

Magnum genus & nomen mentientem;
 Palo infixum Cracoviæ A. D. 1651.

Arbor Consanguinitatis.

Magni fur generis, palo defigeris alto.
Affinitatis Arbor hæc erit tuæ.

XCvI.

Ad Divitem Pœtam.

Scripturos Tyrio digitos adamante coronas.
 Hac, mala, te pudeat, scribere metra, manu.

XCvII.

Ex Cantic. Cantic.

Osculetur me osculo oris sui, Ecce.

Mel & lac sub lingua tua, Ecce.

Favus distillans labia tua, Ecce.

Quid mirum, si Sponsa tui petis oscula Sponsi.
 Os illi fuerat nectar, & ipse favus.

Tu quoque Sponse, tuæ merito petis oscula Sponsæ.
 Illi Mel fuerant oscula, labra Rosæ.

XCvIII.

In quendam multos pileos habentem.

Cui tot vulpinos subducunt pilea villos;
 Unum te nemo credat habere caput.

XCIX.

In Ponticum Momum.

Verbis in Nostris, tua crimina, Pontice, damnas,
 Erroresque tuos, vindice bile feris.

Expne jam bilem: nam debes, Pontice, versus
 Aut tolerare meos; aut jugulare tuos.

C.

Ad eundem.

Cur mea tam stolidis censuras carmina limis.
 Hic merito censet, qui meliora facit.

S 2

ALBERTI